

I KOMUNIKACIJA

Pojam i osnovne karakteristike verbalne i neverbalne komunikacije

Comunicare-lat- razgovarati, dogovarati se

Komunikacija predstavlja opštu pojavu u živoj prirodi. Nema te interakcije bez komunikacije, a pri svakoj interakciji dolazi do neke vrste komunikacionog odnosa medju učesnicima. Interakcija predstavlja svaki aktuelni odnos među 2 ili više jedinki, prilikom koga jedna utiče na drugu. Svaki interaktivni odnos predstavlja makar minimum uzajamnosti, tj. obostranosti.

KOMUNIKACIJA- je vrsta interakcije pri kojoj se veze među jedinkama ostvaruju putem znakova. POSREDNA INTERAKCIJA; PREDSTAVLJA RAZMENU IDEJA I ISKUSTAVA, ONA JE RAZMENA ZNAČENJA MEĐU LJUDIMA, PREDTAVLJA RAZMENU SAOPŠTENJA, RASPOLOŽENJA, ŽELJA I IDEJA DRUGIM LJUDIMA.; PROCES PRENOŠENJA INFORMACIJA SA JEDNOG NA DRUGO MESTO. Komunikacija se ostvaruje pomoću različitih znakova: reči, pokreti(gest, mimika), pomoću slika, naučnih simbola.

Bitne odlike komunikacije: interakcija među jedinkama – odnos pri kome jedna jedinka utiče na ponašanje druge; taj odnos se ostvaruje tako što jedna jedinka namerno ili nenamerno emituje draži koje za drugu predstavljaju znakove.

Najvažniji simbolički sistem za čoveka jeste govorni jezik.

Smisao verbalne komunikacije predstavlja saopštavanje vlastitog stava ili mišljenja čime se može uticati na mišljenje ili stavove drugih kojima je upućeno. Verbalna komunikacija predstavlja najpotpunje sredstvo izražavanja misli, najrazličitijih i najsloženijih stavova i sadržaja pa je otuda sredstvo socijalne moći.

Omogućava najpotpunije iznošenje ideja, pogotovo što reči jezika i kombinacije u koje one stupaju mogu imati različita konativna značenja. Za govornika je karakteristična pre svega verbalna komunikacija mada se uz verbalne simbole stalno koriste neverbalni komunikacijski znakovi odnosno signali. Neverbalni komunikacijski znakovi mogu dopunjavati sadržaj. Neverbalna komunikacija može da bude samostalan i značajan način saopštavanja za neke pojediniosti koje izgovorene reči nesaopštavaju. Neverbalno izražavanje često je sadržajnije sredstvo saopštavanja, deluje neposrednije a izaziva kod slušaoca neposrednije reagovanje. Neverbalni znakovi su manje kontrolisani pa zato otvorenije govore o osobi koja ih manifestuje. Neverbalna komunikacija pored verbalne još je jedan način uzajamnog informisanja, npr. klimanje glavom označava podršku govorniku, a da on pri tome nebiva prekidan.

Verbalna komunikacija se ostvaruje putem govornog jezika odn. simboličkog sistema koji je zasnovan na znakovima a to su reči i kombinacije reči kojima se fiksiraju i saopštavaju određeni sadržaji odn. značenja. Neverbalna komunikacija se ostvaruje putem neverbalnih komunikacijskih znakova.

Osnovna podela neverbalnih znakova je na:

ekstralingvističke

paralingvističke

Ekstralingvistički neverbalni komunikacijski znakovi

Ekstralingvistički znakovi ne sastoje se iz zvučnih elemenata. Ovde se daju dve velike grupe znakova a to su:

Kinezički (mimika, pokreti tela, držanje tela, gestovi)

Proksemički (fizička blizina, personalni prostor, prostorni raspored)

Kinezički su zasnovani na istovremenom pokretanju mišića istih delova tela (pokretanje mišića lica, usmeravanje pokleda, pokretanje ruku, nogu, trupa...)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com